

دانشگاه آزاد اسلامی واحد اهر

فصلنامه‌ی علمی- پژوهشی فضای جغرافیایی

سال سیزدهم، شماره‌ی ۴۳
پاییز ۱۳۹۲، صفحات ۳۸-۱۹

کرامت اله زیاری^۱
مجید شادمان رود پستی^۲
سیروس حسن پور^۳
ابوالفضل مصطفایی^۴

مکان‌یابی عرصه‌های مناسب فضای سبز شهری با استفاده از روش ترکیبی AHP و فازی در محیط GIS مطالعه موردی: منطقه ۱۴ شهرداری کلان شهر تهران

تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۸۹/۱۰/۰۷ تاریخ پذیرش مقاله: ۱۳۹۱/۰۲/۱۸

چکیده

امروزه در کنار سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی، سیستم‌های تصمیم‌گیری چند معیاره به طور گسترده‌ای برای حل مسائل فضایی به کار گرفته می‌شوند. سیستم‌های تصمیم‌گیری چند معیاره با توجه به نوع کاربرد در مقایسه با یکدیگر دارای نقاط ضعف و قوت مختص به خود هستند و انتخاب یکی از این سیستم‌ها با توجه به نقاط ضعف و قوت مذکور عاری از دشواری نیست. گاهی ترکیب این سیستم‌ها در غالب یک سیستم ترکیبی روش مناسبی جهت کاهش ضعف‌ها و در عین حال افزایش کارایی این سیستم‌ها می‌باشد. در این مقاله با ترکیب دو روش AHP و مجموعه‌های فازی در جهت انتخاب مکان بهینه با استفاده از سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی سعی شده است. در این ارتباط معیارهای انتخاب مکان بهینه جهت ایجاد فضای سبز شهری مورد مقایسه قرار گرفته و به صورت فازی وزن دهی شدند و سپس این اوزان به عنوان وزن معیارها مورد استفاده قرار گرفتند. با استفاده از این سیستم ترکیبی

E- mail: zayyari@ut.ac.ir

E- mail: m_shadman64@yahoo.com

E-mail: hassanpour.saman@gmail.com

۱- استاد دانشکده جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تهران

۲- دانشجوی کارشناسی ارشد سنجش از دور GIS دانشگاه تهران

۳- دانشجوی کارشناسی ارشد سنجش از دور GIS دانشگاه تهران

۴- دانشجوی کارشناسی ارشد سنجش از دور GIS دانشگاه تهران

علاوه بر اینکه با استفاده از مجموعه‌های فازی در ترکیب با مدل سلسله مراتبی ابهام به عنوان بخشی از سیستم مدل می‌شود بلکه میزان خطای تورش ناشی از مقایسه‌ی دو به دوی لایه‌ها نیز کاهش خواهد یافت.

کلید واژه‌ها: سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی، فضای سبز شهری، سیستم‌های تصمیم‌گیری چند معیاره، FAHP، منطقه ۱۴ شهرداری تهران.

مقدمه

گسترش و توسعه‌ی روز افزون شهرها در کلیه کشورهای جهان و از جمله ایران، از پیامدهای غیر قابل اجتناب عصر دانش و فناوری به شمار می‌رود. با رشد و توسعه شهرها، اطلاعات لازم برای مدیریت و برنامه ریزی شهری به شدت افزایش یافته و پیچیده می‌شوند و استفاده از سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی برای گردآوری و پردازش این اطلاعات در قالب تئوریهای جدید مدیریت و برنامه ریزی شهری راه‌کار مناسبی به نظر می‌رسد (ثنایی نژاد، ۱۳۷۶: ۷۳). توسعه بی رویه و ناپایدار شهری، باعث افزایش حاشیه نشینی، تخریب نواحی سبز شهری و بالا رفتن تقاضا برای زمین شهری می‌گردد، که خود زمینه ساز از بین رفتن فضاهای سبز درون شهری و تغییر کاربری این گونه اراضی است. فضای سبز، که بخشی از سیمای شهر را تشکیل می‌دهد، به عنوان یکی از پدیده های واقعی از نخستین مسایلی است که انسان همواره با آن در تماس بوده و خواهد بود. این مقوله دارای ابعاد زیست محیطی، اجتماعی، فرهنگی، اقتصادی و کالبدی می‌باشد. اهمیت فضاهای سبز در محیط شهری تا آن حد است که به عنوان یکی از شاخص های توسعه پایدار شهری مطرح می‌باشد.

در این ارتباط افزایش بی رویه جمعیت شهرها از یک سو و رشد و توسعه بی ضابطه آنها از سوی دیگر و همچنین صنعتی شدن و افزایش استفاده از سوخت های فسیلی، شهرها و جوامع بشری را در معرض یک فاجعه بزرگ زیست محیطی قرار داده که نادیده گرفتن و عدم توجه به آن خسارات جبران ناپذیری را بر انسان و محیط اطراف آن وارد می‌نماید (صدوق، ۱۳۸۳: ۱۱). از نکات مهم و اساسی در پیشگیری و کاهش اثرات مخرب یاد شده، کاهش منابع آلوده کننده محیط زیست و در کنار آن افزایش پوشش گیاهی و فضای سبز درون شهری است.

امروزه بسط و گسترش فضاهای سبز شهری و پارک‌های جنگلی نه تنها نیازمند حمایت و فعالیت همه جانبه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی مسئولان و مردم است بلکه در کنار آن استفاده از متخصصان مجرب و آگاه و تامین امکانات و شرایط مورد نیاز آنها نیز دارای اهمیت فراوانی است. توجه به جانمایی و انتخاب محل مناسب احداث فضای سبز شهری و فراهم آوردن شرایط مناسب اولیه از اهمیت بسزایی برخوردار است به طوری که اگر این امر

تحقق نیابد نه تنها هزینه‌های مربوط به فضای سبز شهری سرسام آور خواهد شد. بلکه اهداف زیست محیطی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی آن نیز تحقق نخواهد یافت. فضای سبز از جمله کاربری‌هایی است که چگونگی توزیع و پراکنش آن در سطح شهر از اهمیت بسزایی برخوردار است. نکته بسیار مهم در مکان یابی فضاهای سبز عمومی ضرورت‌های اجتماعی ایجاد پارک است؛ از این روست که، منتقد شهرسازی معاصر، معتقد است که: «پارک باید در جایی باشد که زندگی در آن موج می‌زند، جایی که در آن کار، فرهنگ و فعالیتهای بازرگانی و مسکونی است. تعدادی از بخش‌های شهری دارای چنین نقاط کانونی ارزشمندی از زندگی هستند که برای ایجاد پارک‌های محلی یا میادین عمومی، مناسب به نظر می‌رسند» (جین جکوب)^۱. بر همین اساس چگونگی توزیع فضای سبز در سطح شهرها همواره به عنوان موضوعی مهم مورد توجه محققان، سیاستگذاران و برنامه ریزان شهری بوده است که در این ارتباط استفاده از سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی و سیستم‌های تصمیم‌گیری چند معیاره برای انتخاب مکان‌های مناسب فضای سبز در سالهای اخیر مورد توجه جدی واقع شده است (آرانف، ۱۳۷۵).

پیشینه تحقیق

در ارتباط با انتخاب مکان بهینه با استفاده از سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی و سیستم‌های تصمیم‌گیری چند معیاره تاکنون پژوهش‌های متعددی صورت گرفته است که از آن میان می‌توان به مطالعه‌ی شریفی و وانوستن (۱۹۹۷) اشاره کرد که با استفاده از سیستم‌های تصمیم‌گیری چند معیاره و سیستم اطلاعات جغرافیایی به مکان‌یابی پسماند در شهر سین چینا واقع در کشور کلمبیا اقدام نمودند. (قدوسی، ۱۳۸۳: ۲۹) نیز ضمن تحقیقی به مطالعه‌ی مکان‌یابی و طراحی پارک‌های شهری با استفاده از سیستم اطلاعات جغرافیایی و واقعیت مجازی پرداخت. تال اسوری و همکارانش (۲۰۰۵) هم در ارتباط با چگونگی ترکیب سیستم‌های تصمیم‌گیری چند معیاره و سیستم اطلاعات جغرافیایی برای ارزیابی میزان مناسبت مناطق اکولوژیکی در ارتباط با چهار کاربری: حفاظت طبیعی، مناطق جنگلی، مناطق مسکونی و مناطق صنعتی تحقیق و بررسی پرداختند. (هیگز، ۲۰۰۶: ۱۱۷-۱۰۵) نیز در پژوهش خود مزایا و فواید استفاده از سیستم‌های تصمیم‌گیری چند معیاره در ترکیب با سیستم اطلاعات جغرافیایی را مورد بحث قرار

1- Jane Jacobs (the death and life of great American cities)

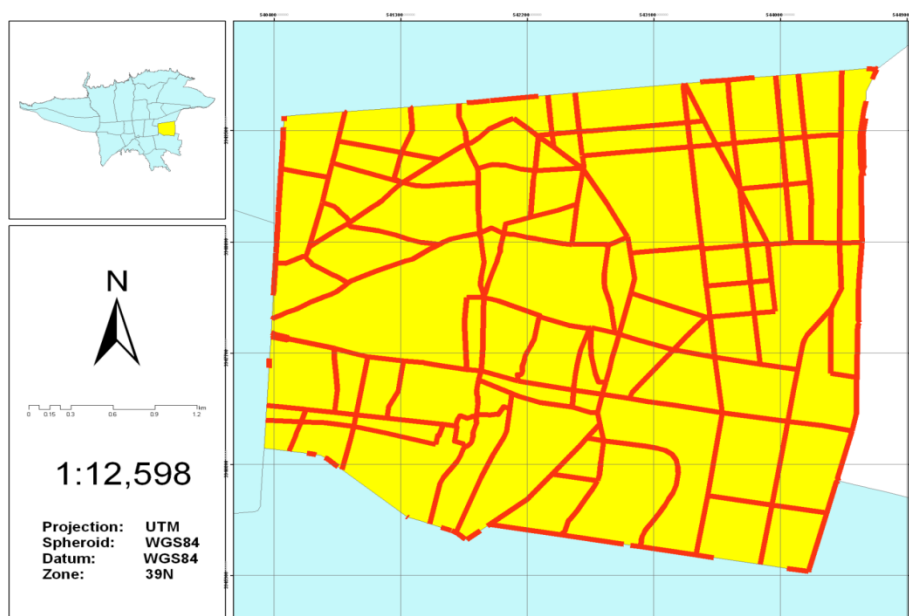
می‌دهد. سیستم‌های تصمیم‌گیری چند معیاره تا درجه زیادی فضایی هستند. امروزه در کنار سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی به طور گسترده‌ای برای حل مسائل فضایی از سامانه تصمیم‌گیری چند معیاره به کار گرفته می‌شوند. روش‌های تصمیم‌گیری چند معیاره شامل یک سری از تکنیک‌ها (از جمله جمع وزن‌ها یا تحلیل‌های همگرایی) هستند که اجازه می‌دهند، طیفی از معیارهای وابسته به یک مبحث امتیازدهی و وزن دهی شده و سپس بوسیله کارشناسان و گروه‌های ذینفع رتبه‌بندی شوند. (مالک‌زوسکی، ۱۹۹۹: ۱۷۶) تصمیم‌گیری چند معیاره بر فرآیند دادن ارزش به گزینه‌هایی که بوسیله چند معیار ارزیابی شده‌اند، دلالت دارد. (اصغرپور، ۱۳۸۸: ۳۶۰-۳۵۸) سیستم‌های تصمیم‌گیری چند معیاره به دو نوع سیستم‌های چند هدفه و سیستم‌های چند شاخصه تقسیم می‌شوند؛ که خود نیز انواعی داشته که با توجه به نوع کاربرد در مقایسه با یکدیگر دارای نقاط ضعف و قوت مختص به خود هستند و انتخاب یکی از این سیستم‌ها با توجه به نقاط ضعف و قوت مذکور عاری از دشواری نیست. به طور مثال نتایج مقایسات در روش AHP خصوصاً در مطالعات فضایی که شرایط زمانی و مکانی مطرح است همواره دچار خطای تورش می‌باشد. به طور دقیق‌تر در مطالعه‌ی حاضر اگر به جای روش FAHP از روش AHP استفاده می‌شد مقایسه‌ی دو شاخص از میان شاخص‌های موجود یک نسبت می‌داشت حال اینکه همواره این چنین نیست. یک شاخص بسته به شرایط زمانی و مکانی می‌تواند اهمیت کمتر یا بیشتری از شاخص دیگر داشته باشد؛ بنابراین در این مقاله به صورت مشخص با استفاده از روش FAHP در جهت انتخاب مکان مناسب برای ایجاد فضای سبز شهری در منطقه ۱۴ شهرداری تهران پرداخته می‌شود.

شهر تهران از جمله شهرهایی است که با توجه به نحوه‌ی توزیع جمعیت از توزیع مناسب فضای سبز شهری برخوردار نیست. به گونه‌ای که در بعضی مناطق شهر تهران فضای سبز کمتری به ازای تراکم جمعیتی بیشتر و در بعضی مناطق نیز فضای سبز بیشتری به ازای تراکم جمعیتی کمتر وجود دارد. البته در برخی مناطق از جمله مناطق ۱۱، ۱۰، ۱۷ و ۱۵ شهر تهران به دلیل تراکم مسکونی فضای سبز کمتری وجود دارد که در اجرای طرح‌های بازسازی و ترمیم بافت فرسوده می‌توان این معضل را نیز حل کرد. انتخاب مکان‌های بهینه‌ی جهت ایجاد فضای سبز شهری با توجه به معیارهای معمول و همچنین معیارهایی چون آلودگی، تراکم جمعیت و واحدهای فرسوده می‌تواند گام موثری در جهت ایجاد توازن جمعیتی و کاهش میزان آلودگیهای شهری باشد (بهمن پور و محرم نژاد، ۱۳۸۶: ۳۲-۳۱).

مواد و روش‌ها

منطقه مورد مطالعه

منطقه ۱۴ شهرداری در قسمت شرق تهران قرار دارد و در شمار مناطق کم وسعت تهران محسوب می‌شود. منطقه ۱۴ شامل ۶ ناحیه و ۲۵ محله است که محلات دولاب، کوی بانک رهنی، سلیمانیه، سرآسیاب، صددستگاه گیاهی و قصر فیروزه از اهم آنها می‌باشد. وسعت منطقه بدون حریم آن برابر با ۱۴/۵۴ کیلومتر و با احتساب حریم برابر ۲۳/۶۴ کیلومتر مربع می‌باشد که ۳/۲٪ از کل مساحت شهر تهران را به خود اختصاص داده و در شمار مناطق کم وسعت تهران محسوب می‌گردد (سازمان آمار کشوری، ۱۳۸۵: ۲۹۳).

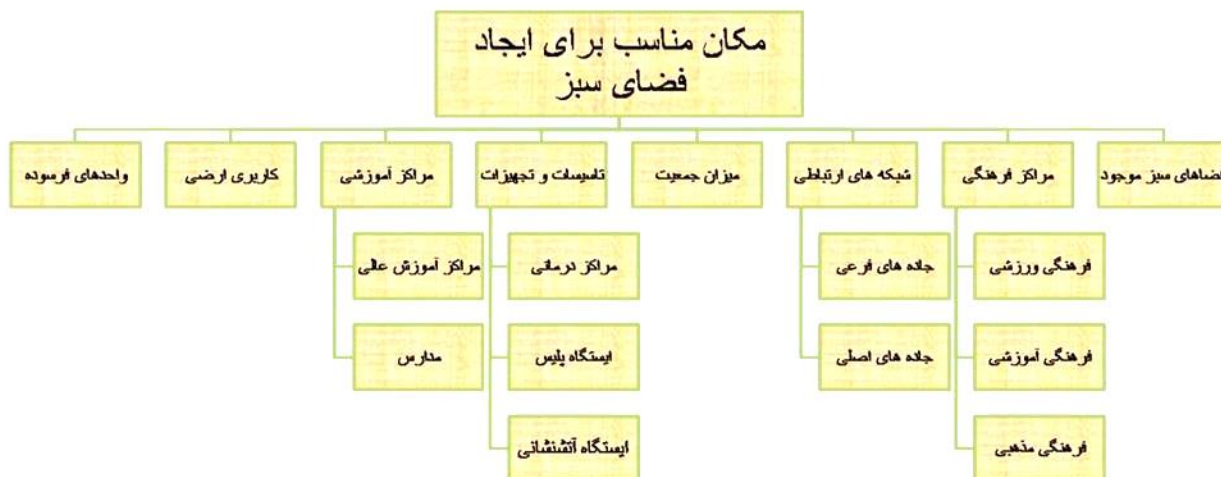
شکل ۱- محدوده‌ی مورد مطالعه

منبع: (بر گرفته شده از سایت اداره آمار و مطالعات شهرداری تهران ۱۳۸۷)

داده‌های مورد استفاده

به منظور انجام یک مکان‌یابی مناسب باید ارزش زمین‌های منطقه توسط لایه‌های اطلاعاتی لازم مورد ارزیابی قرار بگیرد. معمولاً هر چه عوامل بیشتری در ارائه یک مدل دخیل باشند دقت مدل بالاتر خواهد بود. همچنین بر پیچیدگی

مدل هم افزوده خواهد شد. بهترین مدل، مدلی است که با کمترین تعداد عامل، بهترین نتیجه را ارائه نماید (آل شیخ، ۱۳۸۰، ۵۱). برای ارزیابی ارزش زمین‌های شهری با استفاده از تکنیک FAHP از مجموعه‌ای از لایه‌های اطلاعاتی^۱ استفاده شد که عناوین این لایه‌ها در شکل ۲ مشاهده می‌شود.

شکل ۲- عناوین منابع اطلاعاتی به کار رفته در مکان‌یابی فضای سبز شهری با استفاده از مدل FAHP

منبع: (بررسی عوامل موثر در توسعه پایدار فضاهای سبز شهری در شهر تهران، انتشارات شهرداری تهران، ۱۳۸۶)

سیستم‌های تصمیم‌گیری چند معیاره در ترکیب با سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی پتانسیل زیادی را به منظور کاهش دادن هزینه و زمان و بالا بردن دقت در تصمیم‌گیری‌های فضایی، دارا می‌باشد و می‌تواند چارچوب مناسبی را برای حل مسائل فضایی فراهم بیاورد. در تجزیه و تحلیل مسائل فضایی، می‌بایست بطور همزمان حجم انبوهی از متغیرها در نظر گرفته شده و تصمیم‌گیری‌ها بر اساس ارزش و وزن هر یک از این متغیرها اتخاذ شود. بدیهی است عدم توجه کافی به متغیرهای تاثیرگذار در مسائل فضایی می‌تواند نتایج متصور از تصمیم‌های اتخاذ شده را با شکست مواجه کرده و خسارات سنگینی را بر جای بگذارد. در این راستا لایه‌های اطلاعاتی فوق‌الذکر پس از آماده سازی در محیط GIS وارد شدند.

مدل بکار رفته در تحقیق

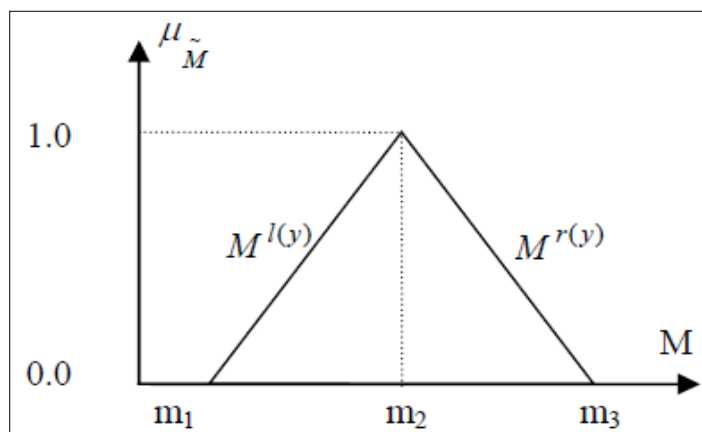
روش پیشنهادی در مقاله حاضر به دنبال ترمیم نکات ضعف موجود در روش AHP است و طی آن سعی می‌شود ضمن ترکیب روش AHP با تئوری مجموعه‌های فازی از طریق کاهش میزان خطای تورش موجود در مقایسات دو به دوی لایه‌ها، مقایسات کمی دقیق‌تری بین لایه‌های مورد نظر انجام بگیرد.

۱- لایه‌ی اطلاعاتی آلودگی هوا به دلیل عدم وجود تغییرات از میان لایه‌های مورد نظر حذف گردید.

روش FAHP

در شکل سستی مدل AHP اعتبار مقایسات دو به دو صورت گرفته توسط اعداد قطعی بیان می‌شد (دنگ، ۱۹۹۹: ۲۳۱-۲۱۵). حال اینکه بسته به شرایط، نظرات کارشناسان همیشه نمی‌تواند قطعی و دقیق باشد که این عدم قطعیت را می‌توان با منطق فازی نشان داد (بلمن وزاده، ۱۹۷۰: ۱۴۱). شایان ذکر است که در متد FAHP به طور مستقیم از اعداد فازی استفاده نمی‌شود بلکه فازی بودن به طور غیر مستقیم از نسبت‌های a_{ij} توام با یک ساختار رده‌ای استفاده می‌کند (اصغرپور، ۱۳۸۸: ۱۵۸).

بیان نسبت فازی مثلثی به طور کلی به صورت زیر است:

شکل ۳- اعداد فازی مثلثی

اعداد فازی مثلثی با سه عدد قطعی (m_1, m_2, m_3) بیان می‌شوند. مقادیر به ترتیب کمترین مقدار ممکن، محتمل - ترین مقدار ممکن و بیشترین مقدار ممکن هستند که تابع عضویت آنها به صورت زیر است:

(۱)

$$\mu(x/\tilde{M}) = \begin{cases} 0, & x < m_1 \\ (x - m_1)/(m_2 - m_1), & m_1 \leq x \leq m_2 \\ (m_3 - x)/(m_3 - m_2), & m_2 \leq x \leq m_3 \\ 0, & x > m_3 \end{cases}$$

به طور کلی روش FAHP الگوریتم‌های متنوعی را شامل می‌شود (باکلی، ۱۹۸۵). در سال ۱۹۹۶ روش دیگری تحت عنوان روش تحلیل توسعه‌ای ۱ توسط یک محقق چینی به نام چانگ ارایه گردید. اعداد مورد استفاده در این روش، اعداد مثلثی فازی هستند. مفاهیم و تعاریف FAHP براساس روش تحلیل توسعه‌ای تشریح می‌گردد (روابط چانگ). در روش تحلیل توسعه‌ای برای هر یک از سطرهای ماتریس تصمیم‌گیری، مقدار S_k ، که خود یک عدد فازی مثلثی است (چانگ، ۱۹۹۶: ۶۴۵-۶۴۹). سطرهای ماتریس تصمیم‌گیری با استفاده روابط چانگ از رابطه زیر محاسبه می‌شود:

$$S_k = \sum_{j=1}^n M_{kj} * \left[\sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n M_{ij} \right]^{-1} \quad (2)$$

در رابطه بالا k بیانگر شماره سطر و i و j به ترتیب نشان دهنده گزینه‌ها و شاخص‌ها هستند. در روش تحلیل توسعه‌ای، پس از محاسبه S_k ‌ها، باید درجه بزرگی آنها را نسبت به هم به دست آورد. به طور کلی اگر M_1 و M_2 دو عدد فازی مثلثی باشند، درجه بزرگی M_1 بر M_2 ، که با نشان $V(M_1 \geq M_2)$ داده می‌شود، به صورت رابطه تعریف می‌شود:

$$\begin{cases} V(M_1 \geq M_2) = 1 & \text{اگر } m_1 \geq m_2 \\ V(M_1 \geq M_2) = hgt(M_1 \cap M_2) & \text{در غیر این صورت} \end{cases} \quad (3)$$

هم چنین داریم:

$$hgt(M_1 \cap M_2) = \frac{m_2 - m_1}{(m_2 - m_1) + (m_1 - m_2)} \quad (4)$$

میزان احتمال بزرگی یک عدد فازی مثلثی از k عدد فازی مثلثی دیگر نیز از رابطه (۶) به دست می‌آید:

$$V(M_1 \geq M_2, \dots, M_k) = V(M_1 \geq M_2), \dots, V(M_1 \geq M_k) \quad (5)$$

برای محاسبه وزن شاخص‌ها در ماتریس تصمیم‌گیری به صورت رابطه (۶) عمل می‌شود:

(۶)

$$\dot{W}(x_i) = \text{Min}\{V(S_i \geq S_k)\}, \quad k = 1, 2, 3, \dots, n, \quad k \neq i$$

بنابراین، بردار وزنی شاخص‌ها^۱ به صورت رابطه (۷) خواهد بود:

$$\dot{W}(x_i) = [\dot{W}(c_1), \dot{W}(c_2), \dot{W}(c_3), \dots, \dot{W}(c_n)]^T \quad (۷)$$

در مرحله آخر به کمک رابطه (۸) از طریق نرمال‌سازی بردار وزنی نرمال شاخص‌ها را محاسبه می‌کنیم

$$W(x_i) = [W(c_1), W(c_2), W(c_3), \dots, W(c_n)]^T \quad (۸)$$

نتایج نرمال شده حاصل از رابطه (۸) W نامیده می‌شود که شامل اعداد غیر فازی خواهد بود. (چانگ، ۱۹۹۶: ۶۵۵-۶۴۹).

روش انجام کار

در ابتدا پس از وارد کردن لایه‌های اطلاعاتی مورد نیاز مرتبط با اهداف تحقیق حاضر (شکل ۲) در محیط نرم افزار ArcGIS این لایه‌ها به لایه‌های رستری تبدیل شدند سپس امتیاز اختصاص یافته به هر یک از طبقات داخلی در هر لایه اطلاعاتی به عبارتی ارزش گذاری پیکسل‌ها با توجه به میزان فاصله از عوامل تاثیرگذار با توجه به دو مولفه‌ی زمان و مکان بر حسب صد متر به صد متر در نظر گرفته شد (جدول ۱ و جدول ۲) و هر لایه‌ی اطلاعاتی با توجه به اهداف تحقیق در ۱۰ طبقه، طبقه بندی شد (به جز لایه‌های اطلاعاتی کاربری ارضی، تراکم جمعیتی و بلوک‌های فرسوده که بر مبنای فاصله مورد استفاده قرار نمی‌گیرند).

جدول ۱- ماتریس ارزش گذاری لایه‌های رستری بر حسب فاصله

فاصله (متر)	پارک‌ها	شبکه راه	م. فرهنگی	م. آموزشی	تاسیسات
۱۰۰-۰	۱	۱۰	۱۰	۱۰	۱۰
۲۰۰-۱۰۰	۲	۹	۹	۹	۹
۳۰۰-۲۰۰	۳	۸	۸	۸	۸
۴۰۰-۳۰۰	۴	۷	۷	۷	۷
۵۰۰-۴۰۰	۵	۶	۶	۶	۶
۶۰۰-۵۰۰	۶	۵	۵	۵	۵
۷۰۰-۶۰۰	۷	۴	۴	۴	۴
۸۰۰-۷۰۰	۸	۳	۳	۳	۳
۹۰۰-۸۰۰	۹	۲	۲	۲	۲
۹۰۰- به بالا	۱۰	۱	۱	۱	۱

منبع: (بررسی عوامل موثر در توسعه پایدار فضاهای سبز شهری در شهر تهران، انتشارات شهرداری تهران، ۱۳۸۶)

جدول ۲- ماتریس ارزش گذاری لایه‌های رستری لایه‌های کاربری، تراکم جمعیت و بلوک‌های فرسوده

کاربری	امتیاز	تراکم جمعیت	امتیاز	بلوک فرسوده	امتیاز
بایر، باغ	۱۰	۱۱/۴ - ۴	۱	خیلی فرسوده	۱۰
ورزشی	۸	۱۸/۳ - ۱۱/۴	۲	قدیمی	۸
اداری، تجاری	۶	۲۵/۲ - ۱۸/۳	۳	بینابین	۶
فرهنگی	۴	۳۲/۱ - ۲۵/۲	۴	جدید	۴
مذهبی، مسکونی	۲	۳۹/۱ - ۳۲/۱	۵	نوساز	۲
فضای سبز	۰	۴۶/۱ - ۳۹/۱	۶	در دست ساخت	۰
شبکه راه‌ها	No Data	۵۳/۱ - ۴۶/۱	۷		
		۵۹/۹ - ۵۳/۱	۸		
		۶۷ - ۵۹/۹	۹		
		۷۳/۸ - ۶۷	۱۰		

منبع: (بررسی عوامل موثر در توسعه پایدار فضاهای سبز شهری در شهر تهران، انتشارات شهرداری تهران، ۱۳۸۶)

در مرحله‌ی بعد وزن هر یک از لایه‌های اطلاعاتی با استناد به منابع مختلف در مکان یابی فضای سبز و اعمال نظر کارشناسی (جدول ۳) در هریک از شاخه‌های اصلی و یا زیرشاخه‌های فرعی با استفاده از تکنیک FAHP به صورتی که در قسمت بعد بیان می‌شود محاسبه شد:

جدول ۳- ماتریس وزنهای فازی

پارک‌ها	شبکه راه	م. فرهنگی	م. آموزشی	تاسیسات	بلوک فرسوده	تراکم جمعیت	کاربری	
(۱۳، ۲، ۳۶۶)	(۱۵۰، ۴۸۵) (۱۳،)	(۱۴۵۰، ۴۱) (۱۱،)	(۱۰، ۱۴/۱۹۷)	(۱۰، ۱۴۵۰، ۲)	(۱۰، ۱۱۵۰، ۱۶۵)	(۰/۶، ۱، ۷۵/۱)	(۱، ۱، ۱)	کاربری
(۱۲۵۰، ۱۸۵، ۳)	(۱۲۰، ۱۴۰، ۲۱)	(۱۱۰، ۱۴۰، ۱۹۵)	(۱۱۰، ۱۴۰، ۱۹)	(۰۹، ۱۲۵۰، ۱۷۵)	(۰۷۵، ۱۱۰، ۱۶۳)	(۱، ۱، ۱)	(۰/۵۷، ۱۰، ۱۷)	تراکم جمعیت
(۰۹، ۱۵۵، ۲)	(۰۹، ۱۳۳، ۱۷)	(۱۱۰، ۱۴۳، ۱۵)	(۱۰، ۱۲۵، ۱۵)	(۰۷۵، ۱۱۰، ۱۶۴)	(۱، ۱، ۱)	(۰/۶، ۰۹، ۱۳۳)	(۰/۶، ۰۸۷، ۱۴)	بلوک فرسوده
(۹/۲، ۱۴، ۱۶۵)	(۰۸، ۱۳، ۱۵)	(۸/۵، ۱۲۵، ۱۴)	(۰۸، ۱۲، ۱۴)	(۱، ۱، ۱)	(۰/۶، ۰۹، ۱۳۳)	(۵/۴، ۰، ۸۰، ۱۱)	(۰/۵، ۰/۶۹، ۱)	تاسیسات
(۰۹، ۱۳۵، ۱۷)	(۸/۲، ۱۲، ۱۵۶)	(۰۷، ۱۰، ۱۴)	(۱، ۱، ۱)	(۷/۱، ۰۸۳، ۱۲۵)	(۶/۷، ۰، ۸۰، ۱)	(۵/۲، ۰، ۷۰، ۹)	(۰/۵، ۰، ۷، ۰، ۹)	م. آموزشی
(۰۹، ۱۳۵، ۱۶۵)	(۷/۵، ۱۱، ۱۴۵)	(۱، ۱، ۱)	(۷/۱، ۱۰، ۴۱)	(۶/۷، ۰، ۸۰، ۱۱)	(۶/۷، ۰، ۷۰، ۹)	(۵/۱، ۰، ۷۰، ۹)	(۴/۷، ۰/۹، ۰/۹)	م. فرهنگی
(۰۷، ۱۲۵، ۱۴۵)	(۱، ۱، ۱)	(۶/۹، ۰۹، ۱۳۳)	(۶/۴، ۰۸۳، ۱۲)	(۶/۷، ۷/۲، ۵۱)	(۵/۹، ۰۷۵، ۱۱)	(۴/۷، ۰، ۷۰، ۸۳)	(۳/۵، ۰/۶۷، ۰۷۷)	شبکه راه
(۱، ۱، ۱)	(۶/۹، ۰، ۸۰، ۱)	(۰/۶، ۷، ۰، ۱۱)	(۵/۸، ۰، ۷۴، ۱۱)	(۰/۶، ۰، ۷۰، ۱۰۸)	(۰/۵، ۰/۶۴، ۱۱)	(۰/۳۳، ۵/۴، ۰/۸)	(۰/۲۷، ۰/۵۰، ۰/۷۷)	پارک‌ها

در این مرحله با استفاده از تعاریف فرآیند تحلیل سلسله مراتبی فازی، ضرایب هر یک از ماتریس‌های مقایسات زوجی، از طریق رابطه (۵) محاسبه می‌شود.

$$\left[\sum_{i=1}^m \sum_{j=1}^n M_{ij} \right]^{-1} = \begin{pmatrix} ۳۹/۵ & ۶۳۸ & ۹۱/۲۱ \end{pmatrix}^{-1} = \begin{pmatrix} ۰/۰۱ & ۰/۰۱۴ & ۰/۰۱۷ \end{pmatrix}$$

$$S_{\text{کاربری}} = \begin{pmatrix} ۲/۱۱ & ۱۰/۵ & ۱۶/۹۸ \end{pmatrix} * \begin{pmatrix} ۰/۰۱ & ۰/۰۱۵ & ۰/۰۱۷ \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} ۰/۰۸ & ۰/۰ & ۰/۰ \end{pmatrix}$$

$$S_{\text{تراکم جمعیت}} = \begin{pmatrix} ۰/۸۷۷ & ۱۰/۴ & ۰/۵۱۱ \end{pmatrix} * \begin{pmatrix} ۰/۰۱ & ۰/۰۱۵ & ۰/۰۱۷ \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} ۰/۰۸ & ۰/۱۵ & ۰/۲۶ \end{pmatrix}$$

$$S_{\text{بلوک فرسوده}} = \begin{pmatrix} ۶/۸۷ & ۴/۳۹ & ۰/۱۱۲ \end{pmatrix} * \begin{pmatrix} ۰/۰۱ & ۰/۰۱۵ & ۰/۰۱۷ \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} ۰/۰۷ & ۰/۱۴ & ۲/۱۰ \end{pmatrix}$$

$$S_{\text{تاسیسات}} = \begin{pmatrix} ۰/۲۶ & ۵/۸۳ & ۰/۱۵۰ \end{pmatrix} * \begin{pmatrix} ۰/۰۱ & ۰/۰۱۵ & ۰/۰۱۷ \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} ۰/۰۶ & ۱/۲۰ & ۱/۸۰ \end{pmatrix}$$

$$S_{\text{م آموزشی}} = \begin{pmatrix} ۵/۸۳ & ۷/۶۱ & ۹/۷۲ \end{pmatrix} * \begin{pmatrix} ۰/۰۱ & ۰/۰۱۵ & ۰/۰۱۷ \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} ۰/۰۶ & ۰/۱۱ & ۰/۱۷ \end{pmatrix}$$

$$S_{\text{مفرهنگی}} = \begin{pmatrix} ۵/۶۸ & ۷/۳۵ & ۵/۳۴ \end{pmatrix} * \begin{pmatrix} ۰/۰۱ & ۰/۰۱۵ & ۰/۰۱۷ \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} ۰/۰۵ & ۰/۱۰ & ۰/۱۶ \end{pmatrix}$$

$$S_{\text{شبکه‌راه}} = \begin{pmatrix} ۰/۵۱ & ۶/۸۹ & ۸/۹۶ \end{pmatrix} * \begin{pmatrix} ۰/۰۱ & ۰/۰۱۵ & ۰/۰۱۷ \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} ۰/۰۵ & ۰/۱۰ & ۰/۱۵ \end{pmatrix}$$

$$S_{\text{پارک‌ها}} = \begin{pmatrix} ۴/۵۹ & ۵/۸۶ & ۸/۴۱ \end{pmatrix} * \begin{pmatrix} ۰/۰۱ & ۰/۰۱۵ & ۰/۰۱۷ \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} ۰/۰۵ & ۰/۰۸ & ۰/۱۵ \end{pmatrix}$$

حال باید میزان احتمال بزرگی هر یک از لایه‌های اطلاعاتی را بر دیگر لایه‌ها محاسبه نماییم. محاسبات مربوط با بکارگیری رابطه (۶) انجام می‌پذیرد. جدول (۴) محاسبات مربوط را نشان می‌دهد.

جدول ۴- میزان احتمال بزرگی هر یک از لایه‌های اطلاعاتی بر دیگر لایه‌ها

$V(S_{\text{تراکم جمعیت}} \geq S_{\text{کاربری}}) = ۱$	$V(S_{\text{تراکم جمعیت}} \geq S_{\text{بلوک فرسوده}}) = ۰/۸۶۷$	$V(S_{\text{تراکم جمعیت}} \geq S_{\text{آموزشی}}) = ۰/۶۴۲$	$V(S_{\text{تراکم جمعیت}} \geq S_{\text{شبکه‌راه}}) = ۰/۵۳۸$
$V(S_{\text{بلوک فرسوده}} \geq S_{\text{کاربری}}) = ۱$	$V(S_{\text{تراکم جمعیت}} \geq S_{\text{بلوک فرسوده}}) = ۰/۹۲۸$	$V(S_{\text{تراکم جمعیت}} \geq S_{\text{آموزشی}}) = ۰/۶۹۲$	$V(S_{\text{تراکم جمعیت}} \geq S_{\text{شبکه‌راه}}) = ۰/۵۸۳$
$V(S_{\text{تراکم جمعیت}} \geq S_{\text{تاسیسات}}) = ۱$	$V(S_{\text{بلوک فرسوده}} \geq S_{\text{تاسیسات}}) = ۱$	$V(S_{\text{بلوک فرسوده}} \geq S_{\text{آموزشی}}) = ۰/۷۶۹$	$V(S_{\text{بلوک فرسوده}} \geq S_{\text{شبکه‌راه}}) = ۰/۶۶۷$
$V(S_{\text{آموزشی}} \geq S_{\text{کاربری}}) = ۱$	$V(S_{\text{آموزشی}} \geq S_{\text{بلوک فرسوده}}) = ۱$	$V(S_{\text{تاسیسات}} \geq S_{\text{آموزشی}}) = ۰/۹۱۶$	$V(S_{\text{تاسیسات}} \geq S_{\text{شبکه‌راه}}) = ۰/۸۱۸$
$V(S_{\text{مفرهنگی}} \geq S_{\text{کاربری}}) = ۱$	$V(S_{\text{مفرهنگی}} \geq S_{\text{بلوک فرسوده}}) = ۱$	$V(S_{\text{مفرهنگی}} \geq S_{\text{آموزشی}}) = ۱$	$V(S_{\text{مفرهنگی}} \geq S_{\text{شبکه‌راه}}) = ۰/۹$
$V(S_{\text{شبکه‌راه}} \geq S_{\text{کاربری}}) = ۱$	$V(S_{\text{شبکه‌راه}} \geq S_{\text{بلوک فرسوده}}) = ۱$	$V(S_{\text{شبکه‌راه}} \geq S_{\text{آموزشی}}) = ۱$	$V(S_{\text{مفرهنگی}} \geq S_{\text{شبکه‌راه}}) = ۱$
$V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{کاربری}}) = ۱$	$V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{بلوک فرسوده}}) = ۱$	$V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{آموزشی}}) = ۱$	$V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{شبکه‌راه}}) = ۱$
$V(S_{\text{تراکم جمعیت}} \geq S_{\text{کاربری}}) = ۰/۹۴۷$	$V(S_{\text{تاسیسات}} \geq S_{\text{کاربری}}) = ۰/۷۱۴$	$V(S_{\text{مفرهنگی}} \geq S_{\text{کاربری}}) = ۰/۵۷۱$	$V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{کاربری}}) = ۰/۴۶۷$
$V(S_{\text{بلوک فرسوده}} \geq S_{\text{تراکم جمعیت}}) = ۱$	$V(S_{\text{تراکم جمعیت}} \geq S_{\text{تاسیسات}}) = ۰/۷۶۹$	$V(S_{\text{مفرهنگی}} \geq S_{\text{تراکم جمعیت}}) = ۰/۶۱۵$	$V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{تراکم جمعیت}}) = ۰/۵$
$V(S_{\text{تاسیسات}} \geq S_{\text{تراکم جمعیت}}) = ۱$	$V(S_{\text{بلوک فرسوده}} \geq S_{\text{تاسیسات}}) = ۰/۸۴۶$	$V(S_{\text{مفرهنگی}} \geq S_{\text{بلوک فرسوده}}) = ۰/۶۹۲$	$V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{بلوک فرسوده}}) = ۰/۵۷۱$
$V(S_{\text{آموزشی}} \geq S_{\text{تراکم جمعیت}}) = ۱$	$V(S_{\text{تاسیسات}} \geq S_{\text{آموزشی}}) = ۱$	$V(S_{\text{مفرهنگی}} \geq S_{\text{تاسیسات}}) = ۰/۸۳۳$	$V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{تاسیسات}}) = ۰/۶۹۲$
$V(S_{\text{مفرهنگی}} \geq S_{\text{تراکم جمعیت}}) = ۱$	$V(S_{\text{تاسیسات}} \geq S_{\text{مفرهنگی}}) = ۱$	$V(S_{\text{آموزشی}} \geq S_{\text{مفرهنگی}}) = ۰/۹۰۹$	$V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{آموزشی}}) = ۰/۷۵$
$V(S_{\text{شبکه‌راه}} \geq S_{\text{تراکم جمعیت}}) = ۱$	$V(S_{\text{تاسیسات}} \geq S_{\text{شبکه‌راه}}) = ۱$	$V(S_{\text{مفرهنگی}} \geq S_{\text{شبکه‌راه}}) = ۱$	$V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{مفرهنگی}}) = ۰/۸۳۳$
$V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{تراکم جمعیت}}) = ۱$	$V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{تاسیسات}}) = ۱$	$V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{مفرهنگی}}) = ۱$	$V(S_{\text{شبکه‌راه}} \geq S_{\text{پارک‌ها}}) = ۰/۸۳۳$

پس از تعیین درجه بزرگی هر یک از عناصر بر دیگر عناصر نوبت به محاسبه بزرگی یک S_i نسبت به سایر S_j ها می‌رسد. محاسبات مربوط با بکارگیری رابطه (۹) انجام می‌پذیرد.

$$Min V(S_{\text{کاربری}} \geq S_{\text{تراکم جمعیت}} \quad S_{\text{بلوک فرسوده}} \quad S_{\text{تاسیسات}} \quad S_{\text{آموزشی}} \quad S_{\text{مفرهنگی}} \quad S_{\text{شبکه‌راه}} \quad S_{\text{پارک‌ها}})$$

$$\text{Min } V(1, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1) = 100$$

$$\text{Min } V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{شبکه‌راه}} S_{\text{مفرهنگی}} S_{\text{آموزشی}} S_{\text{تاسیسات}} S_{\text{بلوک‌فرسوده}} S_{\text{کاربری}} S_{\text{تراکم‌جمعیت}})$$

$$\text{Min } V(0.947, 1, 1, 1, 1, 1, 1, 1) = 0.947$$

$$\text{Min } V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{شبکه‌راه}} S_{\text{مفرهنگی}} S_{\text{آموزشی}} S_{\text{تاسیسات}} S_{\text{تراکم‌جمعیت}} S_{\text{کاربری}} S_{\text{بلوک‌فرسوده}})$$

$$\text{Min } V(0.867, 0.928, 1, 1, 1, 1, 1, 1) = 0.867$$

$$\text{Min } V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{شبکه‌راه}} S_{\text{مفرهنگی}} S_{\text{آموزشی}} S_{\text{بلوک‌فرسوده}} S_{\text{تراکم‌جمعیت}} S_{\text{کاربری}} S_{\text{تاسیسات}})$$

$$\text{Min } V(0.714, 0.769, 0.846, 1, 1, 1, 1, 1) = 0.714$$

$$\text{Min } V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{شبکه‌راه}} S_{\text{مفرهنگی}} S_{\text{تاسیسات}} S_{\text{بلوک‌فرسوده}} S_{\text{تراکم‌جمعیت}} S_{\text{کاربری}} S_{\text{آموزشی}})$$

$$\text{Min } V(0.742, 0.792, 0.769, 0.916, 1, 1, 1, 1) = 0.742$$

$$\text{Min } V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{شبکه‌راه}} S_{\text{آموزشی}} S_{\text{تاسیسات}} S_{\text{بلوک‌فرسوده}} S_{\text{تراکم‌جمعیت}} S_{\text{کاربری}} S_{\text{مفرهنگی}})$$

$$\text{Min } V(0.571, 0.615, 0.792, 0.833, 0.909, 1, 1, 1) = 0.571$$

$$\text{Min } V(S_{\text{پارک‌ها}} \geq S_{\text{مفرهنگی}} S_{\text{آموزشی}} S_{\text{تاسیسات}} S_{\text{بلوک‌فرسوده}} S_{\text{تراکم‌جمعیت}} S_{\text{کاربری}} S_{\text{شبکه‌راه}})$$

$$\text{Min } V(0.538, 0.583, 0.767, 0.818, 0.9, 1, 1, 1) = 0.538$$

$$\text{Min } V(S_{\text{شبکه‌راه}} \geq S_{\text{مفرهنگی}} S_{\text{آموزشی}} S_{\text{تاسیسات}} S_{\text{بلوک‌فرسوده}} S_{\text{تراکم‌جمعیت}} S_{\text{کاربری}} S_{\text{پارک‌ها}})$$

$$\text{Min } V(0.467, 0.5, 0.571, 0.792, 0.75, 0.833, 0.833, 1) = 0.467$$

سپس می‌توان با استفاده از رابطه (۱۰) بردار وزنی شاخص‌ها را محاسبه کرد:

$$\bar{W}(x_i) = [100 \quad 947 \quad 867 \quad 714 \quad 742 \quad 571 \quad 538 \quad 467]^T$$

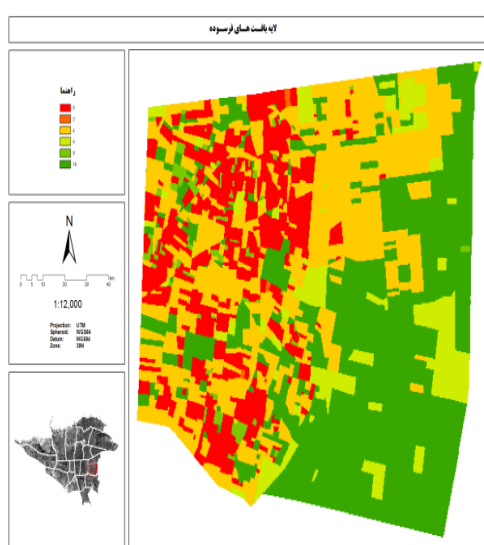
در نهایت بردار وزنی شاخص‌ها که در قسمت قبل محاسبه شد، باید نرمالیزه شود:

$$[174 \quad 164 \quad 150 \quad 124 \quad 117 \quad 100 \quad 903 \quad 817]^T$$

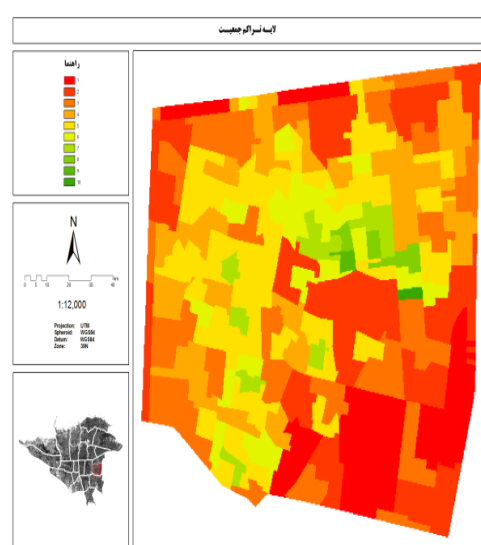
جدول ۵- ماتریس وزن‌های محاسبه شده از جدول فازی به شکل قطعی

پارک‌ها	شبکه راه	م. فرهنگی	م. آموزشی	تاسیسات	بلوک فرسوده	تراکم جمعیت	کاربری
۸۱	۹۳	۱۰۰	۱۱۱	۱۲۴	۱۵۰	۱۶۴	۱۷۴

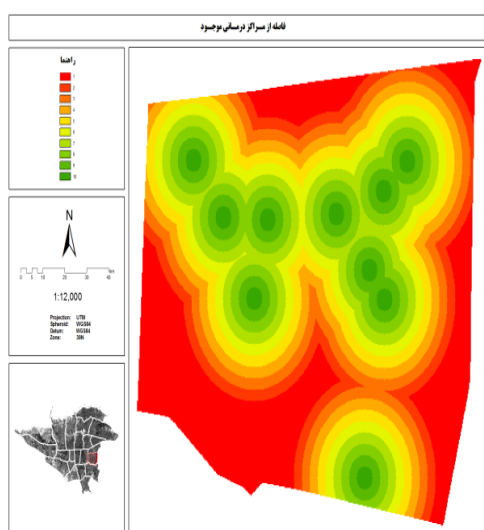
در ادامه اوزان فوق که در حقیقت خروجی مدل FAHP می‌باشند به عنوان وزن‌های لایه‌های اطلاعاتی مورد استفاده قرار گرفتند و نهایتاً (نقشه‌های خروجی) یا نقشه هر یک از پارامترها و عوامل موثر در مکان‌یابی فضای سبز شهری در منطقه ۱۴ شهرداری کلان شهر تهران با استفاده از سامانه اطلاعات جغرافیایی تهیه گردید.

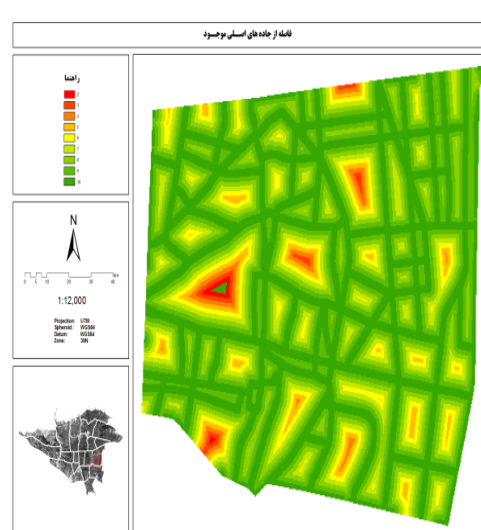
شکل شماره ۵- نقشه تراکم بلوکهای فرسوده

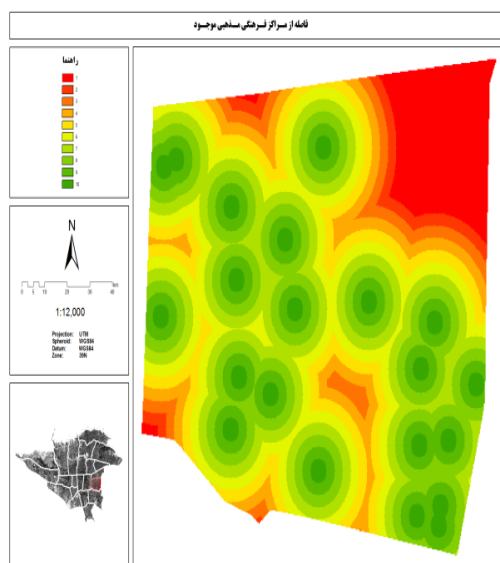
شکل شماره ۴- نقشه میزان تراکم جمعیت

شکل شماره ۷- نقشه فاصله از مراکز خرید و تجاری

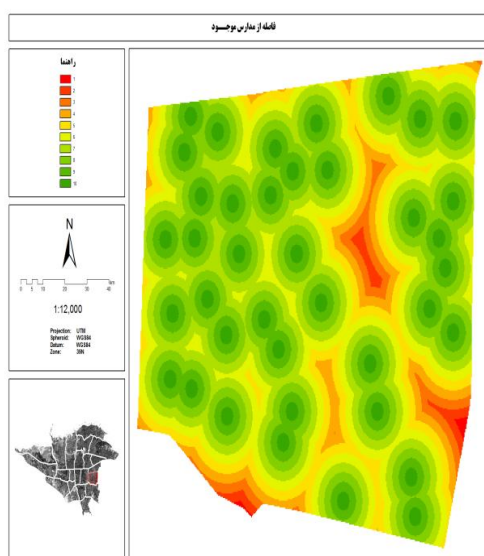
شکل شماره ۶- نقشه شبکه راه های اصلی

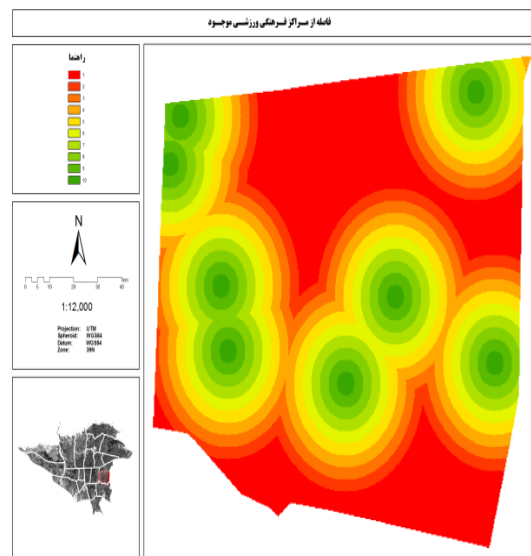
شکل شماره ۹- نقشه فاصله از مراکز مذهبی

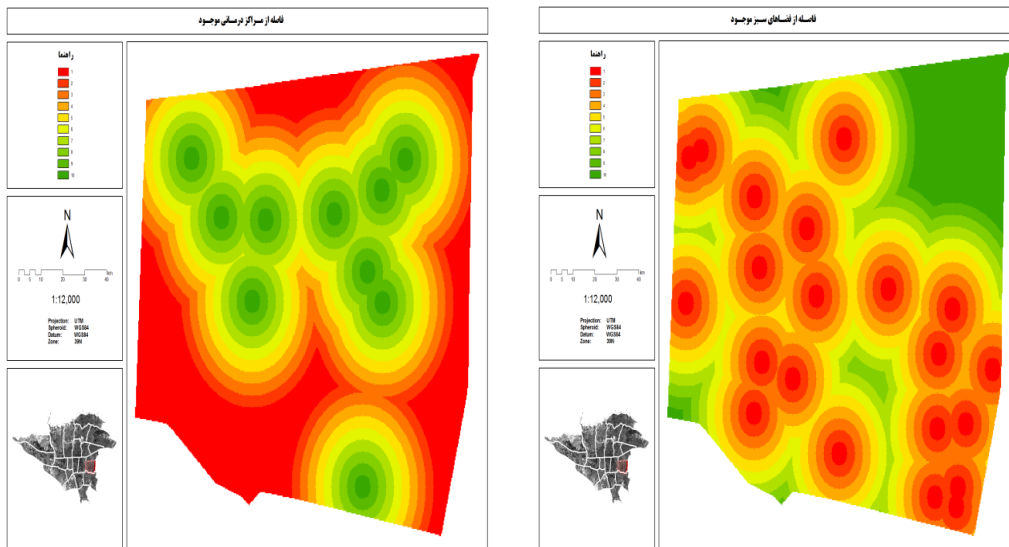
شکل شماره ۸- نقشه فاصله ایستگاه آتش نشانی

شکل شماره ۱۱- نقشه فاصله از مراکز آموزشی و مدارس

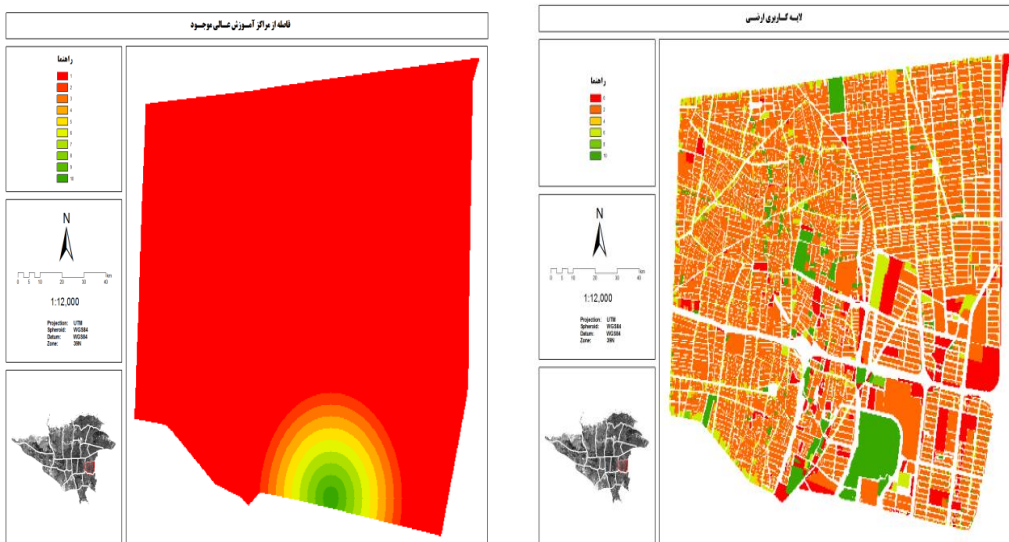

شکل شماره ۱۰- نقشه فاصله مراکز فرهنگی و ورزشی

شکل شماره ۱۲ - نقشه فاصله از فضاهای سبز موجود

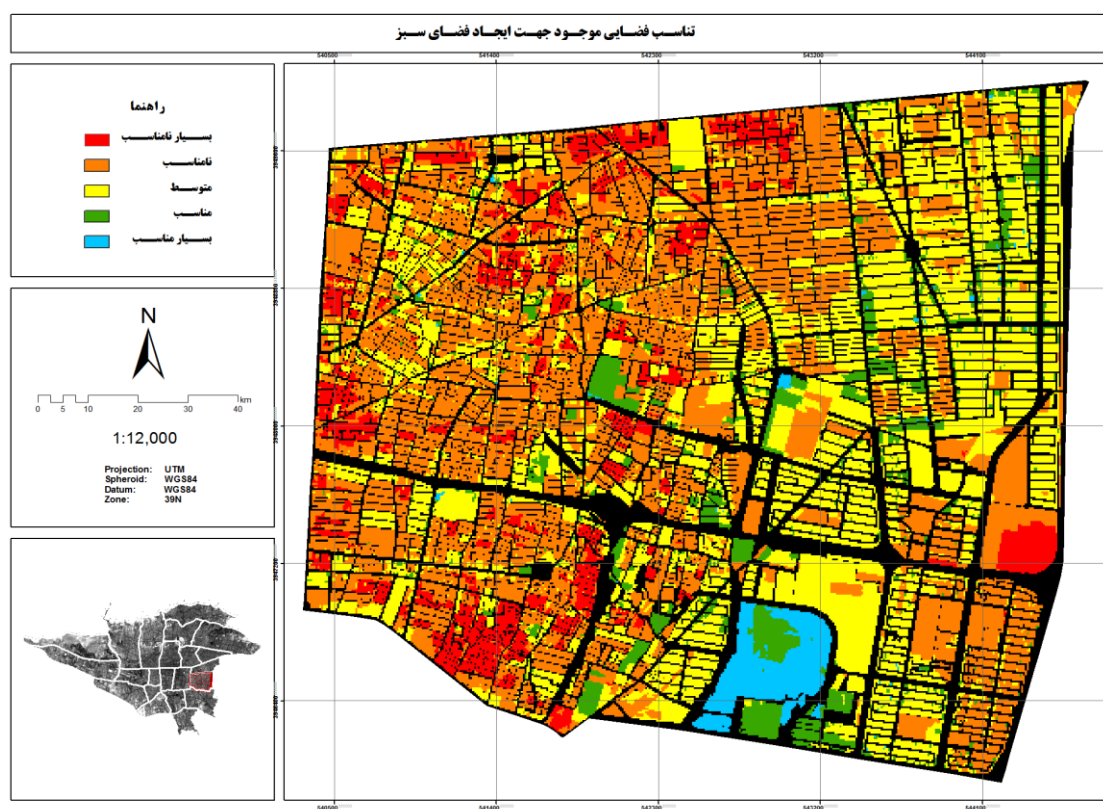
شکل شماره ۱۳ - نقشه فاصله از مراکز درمانی

شکل شماره ۱۴ - نقشه کاربری اراضی

شکل شماره ۱۵ - نقشه فاصله از مرکز پلیس

سپس نقشه لایه‌های اطلاعاتی هر یک از عوامل موثر در مکان یابی فضای سبز شهری منطقه ۱۴ شهری، کلان شهر تهران در محیط GIS با یکدیگر تلفیق گشتند. نتیجه حاصل شده از این تلفیق، خروجی نهایی مدل به صوت نقشه‌ی نهایی مکان بهینه‌ی فضای سبز شهری در منطقه ۱۴ شهرداری شهر تهران در شکل ۱۶ مشاهده می‌شود.

شکل ۱۶- نقشه نهایی مکان بهینه‌ی فضای سبز شهری در منطقه ۱۴ شهرداری شهر تهران با استفاده از مدل ترکیبی FAHP

نتیجه گیری

هر یک از سیستم‌های تصمیم‌گیری چند معیاره به نوبه‌ی خود دارای نکات ضعف و قوت مختص به خود هستند. یکی از راه‌های موجود برای بهبود بخشیدن یا حذف نقاط ضعف موجود در هر یک از این سیستم‌ها ترکیب دو یا چند تکنیک در غالب یک سیستم ترکیبی است. البته باید مد نظر داشت که ترکیب این سیستم‌ها باید از پشتوانه‌ی منطقی و توجیه علمی برخوردار باشد. در این مقاله نویسندگان روش جدیدی را جهت حل مسائل فضایی با استفاده از ترکیب مجموعه‌های فازی، سیستم‌های تصمیم‌گیری چند معیاره و سیستم‌های اطلاعات جغرافیایی پیشنهاد کردند تا از این طریق به تصمیم‌گیرندگان مسائل فضایی کمک کنند تا از میان گزینه‌های موجود (مطالعه‌ی موردی مکان‌های مستعد جهت ایجاد فضای سبز شهری در منطقه‌ی ۱۴ شهرداری شهر تهران) بهترین گزینه موجود

را با اطمینان بیشتر و دشواری کمتر انتخاب کنند. در این ارتباط علاوه بر اینکه با استفاده از مجموعه‌های فازی در ترکیب با مدل سلسله مراتبی ابهام به عنوان بخشی از سیستم مدل می‌شود بلکه میزان خطای تورش ناشی از مقایسه-ی دو به دوی لایه‌ها نیز کاهش خواهد یافت. طبقه بندی مکان‌های موجود در سطح منطقه ۱۴ شهر تهران جهت ایجاد فضای سبز با استفاده از تکنیک FAHP در ۵ طبقه، به صورت طبقه خیلی خوب با اوزان (۰/۸۶۷ تا ۰/۹۴۷)، طبقه خوب، ۰/۸۶۷ تا ۰/۵۷۱، طبقه متوسط تا ۰/۴۶۷ تا ۰/۲۳۷، و خیلی ضعیف کمتر از ۰/۲۳۷ انجام گرفت. زمین‌هایی که از درجه تناسب خیلی خوب و خوب برخوردارند می‌توانند جهت ایجاد فضای سبز شهری مورد نظر قرار بگیرند (قسمت‌هایی که با رنگ آبی و سبز مشخص شده اند). این زمین‌ها از تمامی جهات نسبت به سایر زمین‌ها در ارتباط با ایجاد فضای سبز برتری داشته و از نظر تراکم جمعیتی نیاز بیشتری به فضای سبز دارند.

منابع

- آل شیخ، علی اصغر (۱۳۸۰)، کاربرد GIS در مکان یابی عرصه های پخش سیلاب، مجله تحقیقات جغرافیایی، شماره ۵۱، صص ۱۳-۲۸.
- آرانف، ا (۱۳۷۵)، «سیستم های اطلاعات جغرافیایی»، ترجمه توسط سازمان زمین شناسی کشور، مدیریت سیستم های اطلاعات جغرافیایی سازمان نقشه برداری کشور، تهران، انتشارات سازمان نقشه برداری کشور.
- اصغریور، محمد جواد (۱۳۸۸)، «تصمیم گیری های چند معیاره»، تهران، موسسه انتشارات دانشگاه تهران.
- بهمن پور، هومن؛ محرم نژاد، ناصر (۱۳۸۶)، «توسعه پایدار فضاهای سبز شهری در شهر تهران»، مجموعه مقالات دومین همایش سراسری دست.
- ثنائی نژاد، سید حسین (۱۳۷۶)، «مقدمه ای بر سیستم های اطلاعات جغرافیایی»، مشهد، انتشارات جهاد دانشگاهی مشهد.
- صدوق، م (۱۳۸۳)، «مقدمه ای شناخت آلودگی هوا»، انتشارات کل محیط ریست استان مرکزی.
- قدوسی، مهران (۱۳۸۱)، «پارک های شهری دیروز، امروز، فردا»، انتشارات شهرداری ها.
- Bellman R.E. and Zadeh L.A., (1970), "Decision Making in a fuzzy environment," Management Science, 17: 141-164
- Boender, C.G.E., de Graan, J.G. and Lootsma, F.A. (1989), **Multicriteria decision analysis with fuzzy pairwise comparisons**, Fuzzy Sets and Systems, 29: 133-143.
- Buckley, J.J., (1985), **Fuzzy hierarchical analysis**, Fuzzy Sets and Systems, 17: 233-247.
- Chen, G., and Pham, T. T., (2001), **Introduction to fuzzy, sets fuzzy, logic and fuzzy control systems**, Florida: CRC Press.
- Cheng, C. H., Yang, K. L., and Hwang, C. L., (1999), "Evaluating Attack Helicopters by AHP Based on Linguistic Variable Weight", European Journal of Operational Research, 116, 423-435.
- Deng, H. (1999), **Multicriteria analysis with fuzzy pairwise comparisons**, International Journal of Approximate Reasoning 21: 215-231.
- Higgs, G.,(2006), **Integrating multi-criteria techniques with geographical information systems in waste facility location to enhance public participation**, Journal of Waste Management & Research, volume 24: 105-117
- Malczewski, J., (1999). **GIS and Multicriteria Decision Analysis**. John Wiley and Sons, New York.

- Sharifi, M.A., Vanwesten. C . J., (1997) . **Siteselection for Wasted is Posal through Spatial Multiple Criteria Decision Making**, ITC,
- Tal Svoray, Pua Bar (Kutiel), Tsafr Bannet., (2005). Urban land-use allocation in a Mediterranean ecotone: Habitat Heterogeneity Model incorporated in a GIS using a multicriteria mechanism, Journal of Landscape and Urban Planning, volume, 72: 337-351